

melt er Kassekreditter, sikrede ved Skadesløsbrev, men efter hele deres Karakter maa anses for faste Laan. Vi henstiller tillige, at den omhandlede Begunstigelse faar samme Varighed som Rentelettelsen for de i Lovens § 1 omhandlede Laan, mindst 5 Aar.

Vedrørende Omfanget af de Laan, som herefter — under Forudsætning af Kreditors Samtykke — vilde kunne opnaa Rentetilskud af Staten, henviser vi til Opgørelsen paa Bilag IV. Ifølge de her meddelte Oplysninger skulde der inklusive Hypoteksforeningslaanene blive Tale om 17—18 Mill. Kr.

Endvidere skal vi tillade os at henlede Regeringens Opmærksomhed paa den store Fare, som det solidariske Ansvar for en hel Række af Laan mod 2den eller ringere Prioritet i sønderjyske Landbrugsejendomme rummer for Ejerne af disse Ejendomme. Her skal i første Række nævnes Sønderjydsk Hypoteklaanefond. Hvorvidt det solidariske Ansvar for Hypoteklaanefondslaanene efter de i Vilkaarene for disse Laan foretagne Ændringer fremdeles staar ved Magt, anses af mange kyndige for højst tvivlsomt; men for at skabe Klarhed med Hensyn til dette for Laantagerne saa vigtige Spørgsmaal anmoder vi Regeringen om at foranledige, at den solidariske Hæftelse for Hypoteklaanefondslaanene ophæves.

Ud fra de samme Synspunkter beder vi Regeringen yde sin Medvirkning til Ophævelse af det solidariske Ansvar for de af Driftslaaneforeningerne ydede Laan og til en lempelig Afvikling af insolvente Driftslaaneforeninger, vanskeligt stillede Andelskasser og andre nødlidende Andelsforetagender. En Afvikling af disse Foretagender under betryggende og skaansomme Former vil være af stor Betydning for Landsdelens Erhvervsliv. Da Konjunkturerne har været saa ekstraordinært ugunstige for disse Foretagender, af hvilke de fleste er oprettet i Aarene umiddelbart efter Genforeningen under de daværende usikre og uoverskuelige Forhold, maa en Indsats fra det offentlige Side netop paa dette Omraade efter vor Formening vel kunne motiveres.

Vi maa ligeledes anse det for meget ønskeligt, om Staten vilde overtage de saakaldte Realkreditlaan. Ved den i Henhold til Henstandslovgivningen tilstaaede Henstand med Ydelser af Førsteprioritetslaan og ved den Høstpantebreve og gamle Mergellaan indrømmede Fortrinsret er baade Kreditorernes og Kautionisternes Stilling blevet væsentligt forringet. Endvidere har Bestemmelserne i Rentelempelseslovens § 2, 5te Stykke, om Kautionisternes Fredlysning medført et Indgreb i den Kreditorerne og Medkautionisterne normalt tilkommende Adgang til Hævdelse af indgaaede Forpligtelsers Effektivitet. Hvis Staten overtager Realkreditlaanene, for hvilke den har paataget sig en Garanti, vil det betyde en tiltrængt Aflastning for mange sønderjyske Sparekasser og tillige muliggøre en lempeligere Behandling af Kautionisterne, end Sparekasserne som Kreditorer er i Stand til at yde. Det mest ønskelige vilde være, om Kautionisterne, hvis Forpligtelser som Følge af ovennævnte Lovforanstaltninger og Forholdenes Udvikling i det hele taget har antaget en for mange faretruende Karakter, som ved Kautionens Indgaaelse ikke kunde forudses, kunde fritages for deres Forpligtelser. Man vilde ogsaa finde det rimeligt, om Kautionsforpligtelserne for Realkreditlaanene kun blev gjort gældende i samme Omfang som det solidariske Ansvar for Hypoteklaanefondslaanene.

Hvad angaar Jordspørgsmaalet i Sønderjylland, da har vi med Glæde bemærket, at der af Regeringen er fremsat Forslag om at stille yderligere 10 Mill. Kr. af Jordfondens Midler til Raadighed til Fremme af Udstykningen i Sønderjylland. I denne Forbindelse tillader vi os at henpege paa, at Forholdene paa mange Ejendomme, specielt i Midtlandet, er saaledes, at en Sanering ikke er mulig ved Hjælp af Rentelettelse og yderligere Laan, men kun kan opnaas ved en gennemgribende Forandring af Ejendommen med Hensyn til Jordens Arrondering og Kultivering, Bygningernes Istandsættelse og Tilpasning til Produktionens Behov samt Tilvejebringelse af passende Besætning og Inventar. Der ligger her en Opgave, som i mange Tilfælde kun Jordlovsudvalget vil kunne løse, og vi lægger stor Vægt paa, at Udvalget sættes i Stand til at gøre en Indsats her, ligesom vi maa anse det for formaalstjenligt for Jordlovsudvalgets Arbejde, navnlig paa de her omhandlede Egne, at det inden for visse nærmere fastsatte Grænser faar større Handlefrihed.

I denne Forbindelse skal vi tillige gøre opmærksom paa det ønskelige i, at der i tilstrækkeligt Omfang og paa lempelige Vilkaar ydes Etableringslaan til unge Sønderjyder, som ønsker at stifte egne Hjem, men som paa Grund af de særlige Forhold i vor Landsdel ikke har haft Forudsætninger for at opspare den Egenkapital,